

Lucrecia / Manekinekod / Julia Holter / Liz Christine

„4 Women No Cry Vol. 3”

CD Monika Enterprise monika62, EAN: 4047179167826

premiera: 07.11.2008

Fani kobiecej elektroniki i muzyki z wytwórni Monika doskonale znają koncepcję wydawania serii 4 Women No Cry, która polega na przedstawianiu szerokiej publiczności na każdej z części czterech kobiet różnej narodowości, bardziej lub mniej znanych na elektronicznej scenie muzycznej,

Każda z tych artystek ma swoje własne, niepowtarzalne brzmienie, od popu, przez folk, elektronikę aż do eksperymentalnych kolaży. Utwory na płyty są wybierane przez szefową labelu Monika, Gudrun Gut.

Na koncerty do Polski promujące trzecią część serii przyjadą oczywiście cztery artystki: trzy z najnowszej płyty (Lucrecia, Manekinekod i Julia Holter) oraz Tusia Beridze, której utwory pojawiły się na pierwszej części serii.

Trzecią część serii otwiera The Sound of Lucrecia, projekt który wspomaga na skrzypcach w pierwszym utworze Luke Sutherland z Long Fin Killie i Music AM. Lucrecia, bo tak nazywa się artystka tworząca ten projekt, pochodzi z Pereiry w Kolumbii. Jako The Sound of Lucrecia zaczęła nagrywać i występować w 2003 roku, swoje piosenki śpiewa zarówno po angielsku jak i po hiszpańsku. Wiele jej utworów pojawiało się na kolumbijskich kompilacjach poświęconych tamtejszej scenie elektronicznej, jej nagrania ukazywały się także w wielu net-labelach. Jej muzyka doskonale wspasowuje się w estetykę Moniki, łącząc delikatną elektronikę, brzmienia akustyczne z pięknymi melodiami i ujmującym głosem.

Kolejna artystka, Eleni Adamopoulou, ukrywająca się pod pseudonimem Manekinekod, pochodzi z Aten. Jest klasycznie wykształconym muzykiem, pracowała jako nauczyciel muzyki i grała w wielu greckich zespołach. Swoje miasto opisuje jako "noise and melancholy", co równie dobrze pasuje do jej muzyki, w której słychać hałasy miasta, przetworzone na rytmy i dość mroczne melodie. Pierwszy utwór to powolnie snujący się instrumentalny, ponury downbeat. W innych utworach, w których Eleni śpiewa, industrial miesza się z ambientem, szumy z melodią, japońskie sample wokalne z pianinem i czasem anwet romantycznymi tekstami.

Z Los Angeles pochodzi z kolei Julia Shammass Holter, wykształcona klasycznie artystka z Echo Park. Znana z wielu sesji nagraniowych dla Dublab, nagrywa także dla kalifornijskiego labelu Human Ear Music, którym też sama prowadzi. Bez sarkazmu porusza się po terenach pełnych sentymantalizmu i pasji, jej piosenki wydają się napisane instynktownie i spontanicznie. Fascynuje ją średniowiecze, jego sztuka, muzyka i instrumenty, co słychać min. w utworze Measure What More, gdzie gra na klawinie. Głos Julii jest krystalicznie czysty i uwodzi swym słodkim i wręcz anielskim brzmieniem.

Liz Christine z Rio De Janeiro zamyka trzecią część serii 4 Women No Cry. Liz poświęca wiele uwagi brzmieniu, tworzy audio-rzeźby pełne różnych klimatów i akustycznych tekstur. Jej utwory są wyjątkowo filmowe i sama wylicza filmy Bunuela, Truffaut'a oraz Marilyn Monroe i Gretę Garbo jako tych, mających olbrzymi wpływ na jej muzykę. Inną obsesją Liz są koty, co zresztą można usłyszeć już w pierwszym utworze "Dreaming". Ostatni utwór to ambientowy dźwiękowy pejzaż, w którym słychać zmanipulowane głosy i efekty.

Linku:

<http://www.myspace.com/thesoundoflucrecia>

<http://www.myspace.com/manekinekod>

<http://www.myspace.com/juliaholter>

<http://www.myspace.com/lizchristinebutterfly>

Koncerty w Polsce:

22.11.2008 – Warszawa, CDQ

23.11.2008 – Poznań, Eskulap